

Három bevert tojás

FEUILLETON - LXIII. évfolyam, 30. szám, 2019. július 26.

„[B]eértek a faluba és az első látvány, amit megpillantottak, egy nyárson forgó hatalmas ökör volt. Akkora tűzön sütötték, hogy tüzelőfának is elfogyott egy kisebbfajta erdő. A máglya körül hat óriás fazékban ürühús, tyúk és liba főtt... [A szakács] megfogott egy kannát, belenyomta a fazékba, kimerített belőle három tyúkot meg két libát és átnyújtotta Sanchónak: – No, fogja atyafi és érje be ízelítőül ezzel a kis falattal, amíg az ebéd ideje elérkezik.”

Cervantes itt nem Trimalchio lakomáját írja le, hanem egy gazdag parasztleányét, és nem úgy írja le, amilyen az a valóságban lehetett volna, hanem ahogy Sancho vagy bárki hasonló éhenkórász álmaiban megjelent. Hízott ökör, a hasában tizenkét kis malaccal, hatvan hordó bor, egész falnyi magasságban egymásra halmozott sajtok, ötven szakács és szakácsnő, de a legszürreálisabb a három tyúk meg a két liba, melyeket az arra járó idegen (!) kap *előétel gyanánt*. Álomjelenet, semmi kétség, viszont ebben az álomban a kulináris élvezetek csúcsát főtt tyúkok és főtt libák képviselik. Alta cocina vagy más efféle úri huncutság sehol. Húst hússal, bort borral, abból ellenben sokat.